

Major Andrzej Jarosz

Syn Antoniego, urodzony w 1912 roku w Białobrzegach.

Był dowódcą łączności Ochrony Pogranicza w Grodnie.

Podczas sowieckiego ataku na Polskę, w okolicach

Grodna, w dniach 20-22 września 1939 roku

prowadzono działania zbrojne, które miały doprowadzić

do obrony miasta przed wkraczającymi wojskami

sowieckiego XV Korpusu Pancernego, VI Korpusu

Kawalerii i 21 Brygady Czołgów Ciężkich z Grupy

Konno- Zmechanizowanej komkora Iwana Bołdyna. Niestety obrona miasta legła w gruzach

i major Jarosz, wraz z około tysiącem jeńców, dostał się do sowieckiej niewoli.

Trafił do Starobielska, gdzie osadzono ich w klasztorze Pokrowskim Bożej Matki. Więziono

tam 3894 osoby, w tym 8 generałów, jak również znaczną liczbę oficerów służby czynnej

i rezerwy. Przesłuchaniom i zniewagom nie było końca. Na początku marca 1940 roku

wydano decyzję o egzekucji. Więźniowie Starobielska sukcesywnie mordowani byli strzałem

w tył głowy w gmachu NKWD w Charkowie, a grzebano ich w lesie Piatichatki. Major

Andrzej Jarosz zamordowany został w kwietniu 1940 r. w Charkowie.

W 2007 roku pośmiertnie awansowany do stopnia podpułkownika

**Dąb pamięci, poświęcony majorowi Andrzejowi Jarosz został posadzony 30.04. 2010r.
na terenie Publicznego Gimnazjum im. Jana Pawła II w Białobrzegach.**

Opiekę nad dębem sprawują uczniowie szkoły.